

O Gott, wurans sall't warden?
De leiwst Minsch, de is dot.
Tau tiedig müsst hei starben.
De Weihdaag sünd so grot.

De Truer un de Sorgen
drücken as swore Last.
Wat sall nu warden morgen?
Mien Hart, wer höllt di fast?

Hemm' nich – ok woll mit Roren
un anners, as sei't dacht, -
Lüd' wunnerbor erföhren,
dat Licht wüürd, obschoonst Nacht?

O Gott, ick mücht di bäden,
gah nich an mi vörbi
un gäf von dienen Fräden
'ne gaude Handvull mi.

Versuch einer Klage

Mel.: Christus, der ist mein Leben

Chr. Voß